

Mme. Misme,

Redaktør for det franske Kvindeblad »la Française«, holdt Onsdag d. 13. Jan. Foredrag i »Alliance française« i København om Kvindesagens Udvikling i Frankrig. Som man kunde vente, havde Mme. Misme ikke store Resultater at fortælle om, men der er dog alle Tegn til, at Sagen ogsaa i Frankrig er ved at faa Vind i Sejlene. Dens Forkæmpere udles ikke mere men omtales med Respekt af Pressen, og flere og flere Kvinder slutter sig til de forskellige Kvindeorganisationer, hvoraf dog Størsteparten har et fagligt Program. Men der er endnu lange Udsigter til, at Kravet om Stemmeret for Kvinder kan rejses med saa stor Kraft og Tilslutning, at det kan faa nogen Virkning. Hvad der maaske er mest interessant ved Forholdene i Frankrig er, at Bevægelsen er rejst af den velstillede Middelstands Kvinder, der har Tid og Midler til deres Raadighed, og ikke af de Kvinder, der mest har maattet føle den bestaaende Ordningens Uretfærdighed.

»La Française«, omtrent af Størrelse som en almindelig Avis, udkommer hver Søndag og indeholder foruden Artikler og Oplysninger om Kvindesagen i Frankrig og Udlandet ogsaa en Del andet Stof om Dagens Spørgsmaal, Litteratur o. s. v. Det har 15,000 Abonnenter og dets væsentligste Arbejdskraft er gratis. »La Française« er Medlemsblad for en Klub »Le salon international«, der er Samlingssted for en stor Mængde forskellige Interesser. Der findes saaledes Thesalon, Læsesal med franske og udenlandske Blade og Tidsskrifter, Sale til Korrespondance og andet Arbejde, Bibliothek, Konversationsstuer osv.— Der afholdes Udstillinger, Koncerter og Oplæsninger; ogsaa Foredrag og Diskussioner om mange forskellige Emner, bl. a. Kvindesagsspørgsmaal. Ærespræsident er Udenrigsminister Pichons Frue. Der findes Afdelinger for de fleste Lande, og en dansk er saaledes under Dannelse. Udlændinge som abonnere paa »la Française« har Adgang til Klubben, naar de kommer til Paris, og for dem vil særlig et meget omfattende Oplysningsbureau, som naturligtvis ogsaa findes, kunne være til stor Nytte.

Gift Kvindes Navn.

Fru Stampe-Feddersen og Hr. A. Munch-Petersen har her i Bladet fremsat Fordring paa gift Kvindes Ret til at beholde det Efternavn, som hun ved Fødslen har faaet. Det fremhæves, at det ikke er efter Loven men kun efter Vedtægt, at Kvinderne overtager deres Mænds Navn.

Der tales ikke om hvad Børnene skal kaldes, naar Forældrene bærer hver sit Navn. Dette synes dog at være et vigtigt Spørgsmaal. »Kvinden og Samfundet«s Læsere vilde vist sætte Pris paa at faa dette besvaret. Spørgsmaalet er forøvrigt for Tiden afgjort. Det er nemlig ved Loven bestemt, at Børnene i et Ægteskab skal bære Faderens Navn. Dette kunde dog tænkes forandret, derfor er det af Interesse at høre, hvorledes de, der mener, at gift Kvinde bør beholde sit Pigenavn, tænker sig Sagen ordnet uden at Moderen paa en Maade sker Uret. Vilde hendes Stilling ikke være noget isoleret, hvis hun skulde bære et andet Navn end sine Børn? Mandens Arbejde, Forretning og Stilling gør for Øjeblikket hans Navn mere kendt udadtil end Kvindens, derfor afstedkommes der mindst Forvirring, naar Børnene kaldes ved hans Efternavn. Det er ikke længe siden, at Bønderne kaldte sig efter Faderens Fornavn saaledes, at Anders Poulsens Søn hed Poul Andersen osv. Dette gav Anledning til adskillige Vanskeligheder, og derfor fremkom ovennævnte Forordning.

Nu da Kvindens Forhold i Samfundet er ved at undergaa saa store Forandringer, kunde det hælde i Fremtiden, at Familiemoderens Navn ved hendes Arbejde og Stilling kunde blive nok saa kendt og fremtrædende som Familiefaderens.

I saa Tilfælde kunde det maaske faa praktisk Betydning, om Mand og Børn overtog hendes Efternavn. Denne Tanke er sikkert saare fremmed og uvant for Nutidens Opfattelse, men ved nærmere Eftertanke kan det ikke synes helt urimeligt om Familierne vilde bære det Navn, der var det mest kendte; og om